

Δημαρχείο

8 ΠΟΙΗΤΕΣ – Διαβάζουν οι: *Νίκος Φιλντίσης, Φάνης Παπαγεωργίου, Ανδρέας Κεντζός, Έλσα Κορνέτη, Παναγιώτης Μηλιώτης, Αχιλλέας Κατσαρός, Νίκος Ερηνάκης, Νίκη Χαλκιαδάκη.*

Νίκος Φιλντίσης

(Η κυβέρνηση)

η κυβέρνηση
ανακοίνωσε
καταργείται
η κυβέρνηση

φυσικά
θα καθίσει στο κεφάλι της πόλης
ες αεί
εγγυητής και κανείς
μην καταλάβει την Αρχή
κι είπαν πως στο εξής δε θα 'χουμε

KYBERNHΣH

«Ακολουθεί η εκφώνηση του πανηγυρικού»

Στις πλατείες εορτασμοί
παραδοσιακοί χοροί
από ανύπαρκτες κοινοπολιτείες
παλινοστούντες που αγαπήθηκαν
μαθητές που δεν έμαθαν
νεκροί που πέτυχαν στον θάνατό τους

ως εκ τούτου υπήρχε τεράστια συγκίνηση
πνευμόνια μπαλόνια σφυρίχτρες σαγόνια

που γεννηθήκαμε κά που
που ντυθήκαμε κά πως
που γινήκαμε κά ποιοι

οι παλάμες απλώσαν να πιάσουν παλάμες
μα ίσα τα δάχτυλα που βρήκαν
και η μουσική από καιρό είχε τελειώσει
έτσι αρχίσαμε χειρονομώντας να αφηγούμαστε
ο καθείς
κάτι δικό του
που όλο μαζί αν το συνέλεγε
έμοιαζε με το τραγούδι
μιας μέλισσας
του '21 του '22 του '43 του '74 του
δυο χιλιάδες και κάτι κέρματα
που χορεύεται

συρτά ή επιληπτικά

Φάνης Παπαγεωργίου

Παροπλισμένη ώρα

Η ήττα που πιστέψαμε
ότι δεν είναι δική μας
μεγαλύτερη καθώς ήταν
και από τον ίσκιο της
μικρότεροι καθώς ήμασταν
και από το άθροισμα μας
μας βρήκε στο χάρτη

όπως το σύννεφο εκείνο
που ρίχνοντας τα αντίβαρα
στάθηκε από πάνω μας
και άνοιξε στα δύο

~.~

Ανδρέας Κεντζός

Ελευθερία

*Επί το μέγα ερείπιο
η Ελευθερία ολόρθη
(Α. Κάλβος «Εις Ψαρά»)*

Πίνω
όλη μέρα πίνω στ' όνομά σου
Ελευθερία

Για να πέσω ψόφιος μετά
σαν ζώο να κοιμηθώ
να περάσει η νύχτα

**

Όλοι

Το μάθημα της ιστορίας έγινε απολύτως κατανοητό
και πια δεν έχουμε πατέρα τον πόλεμο
είμαστε ορφανοί
Πόσες αιματοχυσίες θα είχαν αποφευχθεί – πράγματι
είναι να τρελαίνεσαι
Και σήμερα όλοι οι σκοτωμένοι θα ζούσαν
θα οδηγούσαν τα πιο γρήγορα αμάξια
θα ψώνιζαν στα πολυκαταστήματα

(44, εκδ. Σαιξπηρικών, 2014)

~.~

που πίνουν τον καφέ, την μπύρα, το χυμό
ψάχνουν την ανάσα τους μες στη σαχλαμάρα
– δε λέω, καλή κι η σαχλαμάρα –
μα σα διαβάσουν στα χαρτιά τη λέξη κάλεσμα
ο φόβος στα μάτια τους το λέει
οι έγνοιες

βυθίζουν το ανάστημα – φυσικά
η ρουτίνα, οι έγνοιες κι ο πόνος
εκείνον, εκείνη και τον διπλανό
ολάκερους τους πλάθει.

(*Το σκίτσο στην ντουλάπα*, εκδ. Θράκα, 2017)

~.~

Αχιλλέας Κατσαρός

[Άτιτλο]

Στη γιορτή των νεκρών μαζευόμαστε
χίλιοι τριακόσιοι δώδεκα άνθρωποι περίπου
οι γέροι συνεχίζουν να κοιμούνται στα παγκάκια
όχι δεν μας ενοχλούν
ας καταλαμβάνουν τον χώρο

οι διαφορετικού χρώματος κρατάνε μπαλόνια

έτσι φαίνονται πολύχρωμοι
οπότε αδυνατούμε να τους ερμηνεύσουμε

οι παρασημοφορημένοι, οι πολιτικοί και
γενικώς οι εξέχοντες είναι στα δεξιά
πάντοτε στα δεξιά

είτε σομπρέρος λέγεται η δημοκρατία
είτε γιου-αν

ελεύθερα είναι τα σκυλιά, οι γάτες και
τα παιδιά

αυτή η νεκροκεφαλή
στη μέση του πλήθους
πώς διάβολο βρέθηκε ανάμεσά μας;

(*Cabaret Voltaire*, εκδ. Μίνθη, 2016)

~.~

Νίκος Ερηνάκης

[Όμορφα κι επικίνδυνα]

Έρημη αίσθηση και ιερή μανία
Ζούμε ακόμα ανάμεσα στα μάτια μας
Και τις εικόνες που μας αλλάζουν

Ό,τι γλώσσα μιλήσαμε
Έχει πια πεθάνει

Κρεμόμαστε χαμηλά
Από το μέρος του θεού

Κατοικήσαμε την οργή

Διασκεδάσαμε
Κάψαμε

Ορμήσαμε
Κομματιάσαμε
Κι όλα έμειναν άθικτα
Και μας ακολούθησαν

Όσα σβηστήκαν στη φωνή μας
Φρικτές αμφιβολίες
Εξεγερμένοι ρυθμοί
Περήφανοι φόβοι

Προορατικά κραυγάσαμε
Τότε που έμοιαζε η αιωνιότητα να μας έχει κατακτήσει

Άγριοι άγγελοι
Που γνωρίζουν πως
Αν ο θεός υπάρχει
Το οφείλει σ' εμάς

Μα ξεχάσαμε πως αν πετάξει πουλί μέσα
Ψυχή θα φέρει
Ψυχή θα πάρει

Υπήρξαμε ως ιδέες
Υπάρχουμε ως κραυγές
Και θα υπάρξουμε ως σκιές

Όμορφα κι επικίνδυνα

Κι αφού πρέπει να ζήσουμε
Θα ζήσουμε θορυβωδώς

Νοώντας τη θλίψη

Μα μη νιώθοντάς την

Δεν θα δακρύσουμε ποτέ

Αποτελούμε την αστική ιεροτελεστία
Μας οδηγεί μια άγρια φιλοσοφία

και μικρή
εδώ ξέρεις
πονάμε

~.~

Νίκη Χαλκιαδάκη

Hide and Sick

Τους φίλους με τα ματωμένα γόνατα
τους έντυσαν με τα μακό
Τους έμαθαν να κρύβονται
-μόνο να κρύβονται-

Τους φίλους από μανταρίνι και χώμα
δεν τους έψαξε κανείς

Θα 'χουν σαπίσει στις αυλές
πίσω από τα αυτοκίνητα
Τα πτώματά τους ανήλικα
θα πάλλονται άθαφτα

Μαμά, βάλε με στην κοιλιά σου
-μόνο για απόψε-
και γέννα με αύριο στο δρόμο

Έχω μέσα μου
ΞΕΛΕΥΘΕΡΙΑ για όλους

(*Ανάσκελη με πυρετό*, εκδ. Μανδραγόρας, 2012)